

РЕШЕНИЕ

№ 7145

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1376** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22222516006919-091-001/19.10.2017 г., издаден от С. Н. Г. - орган, възложил ревизията и Д. Е. З. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 69 от 15.01.2018 г. на директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С..

Жалбоподателят твърди, че РА е необоснован и издаден в нарушение на материалния закон. Сочил, че в хода на ревизионното производство са представени доказателства, които да обосноват реалността на получените доставки, както и че е налице надлежно осчетоводяване на същите. В жалбата са изложени подробни аргументи и по отношение на определените с ревизионния акт задължения за лихви във връзка с получените от „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД авансови плащания, за които не е издавал фактури и начислявал данък. Моли оспорваният Ревизионен акт да бъде отменен. Претендира направените по делото разноски, за което представя списък.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски.

Административен съд София – град, Трето отделение, 17 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22222516006919-020-001 от 05.10.2016 г., връчена на 17.10.2016 г. за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.01.2011 г. до 30.04.2016 г. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите от С. Н. Г., на длъжност началник отдел при ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, (вж. Заповед № РД-01-854/08.07.2013 г., издадена от директора на ТД на НАП – С.). Срокът, в който следва да се завърши ревизията е определен на три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР на 17.10.2016 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК, от органа, възложил ревизията, е издадена Заповед за изменение на ЗВР №Р-22222516006919-020-002/16.01.2017 г., с която е определен срок за завършване на ревизията до 17.03.2017 г. Със Заповед №Р-22222516006919-023-001/13.03.2017 г. на органа възложил ревизията производството е спряно. Същото е възобновено със Заповед №Р-22222516006919-143-001/14.06.2017 г., като е определен срок за завършване на ревизията до 19.06.2017 г.

На 30.06.2017 г., в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден Ревизионен доклад №Р-22222516006919-092-001 от ревизиращите органи, определени с посочената по – горе ЗВР. Ревизионният доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. РД е връчен на ревизираното лице на 05.07.2017 г.

Съдът констатира, че РД е подписан само от две от трите лица определени със ЗВР да извършат спорната ревизия. Съгласно Тълкувателно решение № 5 от 22.06.2015 г. по тълк. д. № 4/2014 г., ОСС на ВАС, не е налице нищожност на ревизионния акт, ако в ревизионния доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили. Ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на чл. 160, ал. 2 ДОПК, но не и толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА. Следователно съдът приема и като се позовава на разясненията в посоченото тълкувателно решение, че РА не е нищожен, поради обстоятелството, че РД не е бил подписан от Д. Ж. Н..

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД с приложени доказателства, преценено от органите по приходите, като частично основателно.

Ревизионното производство завършва с РА № Р-22222516006919-091-001/ 19.10.2017 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК от С. Н. Г. - орган, възложил ревизията и Д. Е. З. - ръководител на ревизията. РА е връчен на ревизираното лице на 24.10.2017 г. С РА на [фирма] са установени допълнителни задължения по ЗДДС, в размер на 124 524,27 лв. и начислените лихви за просрочие общо в размер на 543 366,29 лв.

Срещу РА е подадена жалба по административен ред с вх. №2553-04-969/ 09.11.2017 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-30-73/16.11.2017 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ С..

С Решение № 69/15.01.2019 г. на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. споеният РА е потвърден изцяло. Същото е връчено на жалбоподателя на 17.01.2018 г.

Извършените процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящето решение. На ревизираното дружество са връчени пет Искания за представяне на документи и писмени обяснения, извършен е преглед на първични

счетоводни документи и регистри на ревизираното дружество при извършено посещение в офиса, за което е съставен Протокол №0843789/30.12.2016 г. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени 17 насрещни проверки на доставчици на [фирма] и дружества, посочени като предходни такива, за което са съставени протоколи с приложените към тях доказателства, извършени са и проверки в информационната система на НАП.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че през ревизираният период основна дейност на [фирма] е доставки на услуги – СМР на различни обекти на територията на страната, облагаеми със ставка 20 %. Основни клиенти на дружеството са „ХИДРО АДП“ ДЗЗД, ОБЩИНА Ч., [фирма], „КОНСОРЦИУМ ПСГ И ПАРТНЬОРИ“ ДЗЗД, „Х.“ ДЗЗД, „К.“ ДЗЗД, „ПСГ-Р.“ ДЗЗД, ОБЩИНА П., ОБЩИНА Г., МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ – П. и др.

Ревизиращите са направили анализ на представените доказателства и резултатите от извършените в хода на ревизионното производство проверки, като са достигнали до извода, че на основание чл. 175 от ДОПК, с ревизионния акт следва да се начислят лихви за просрочие общо в размер на 509 079,57 лв., както следва: за данъчен период м.11.2013 г. - лихви в размер на 51 147,20 лв., за данъчен период м.12.2013 г. - лихви в размер на 270 785,48 лв., за данъчен период м.07.2014 г. - лихви в размер на 21 485,49 лв., за данъчен период м.08.2014 г. - лихви в размер на 46 430,56 лв., за данъчен период м.09.2014 г. - лихви в размер на 24 097,37 лв., за данъчен период м.10.2014 г. - лихви в размер на 71 064,35 лв., за данъчен период м.02.2015 г. - лихви в размер на 6 786,40 лв. и за данъчен период м.03.2015 г. - лихви в размер на 17 282,72 лв. Същите са определени, тъй като е установено, че преведените от „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД суми с получател [фирма] представляват авансови плащания, поради което са налице обстоятелства по чл. 25, ал. 7 от ЗДДС. С оглед на това е направено заключение, че [фирма], получавайки всяко от плащанията за извършените СМР, е следвало, но не е извършило начисляване на ДДС, съответно дължимият данък не е внесен в законоустановения срок. Така поради несвоевременното деклариране и невнасяне на данъка, са определени горепосочените задължения за лихви.

На следващо на основание на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 6/9 и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 124 524,27 лв. и са начислени лихви за просрочие по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], поради това, че не са налице доказва за действително извършване на доставки на стоки и услуги.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от лице, имащо правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 ДОПК.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № Р-22222516006919-091-001/19.10.2017 г., е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК. Оспореният РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл.

120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронни подписи. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕП по делото е представена информация за удостоверения за квалифициран електронен подпис на органите по приходите подписали РД и РА, респективно на лицето издало ЗВР. От електронните документи и удостоверяванията към всеки от тях съдът констатира, че разпечатаните документи са идентични с представените в електронна форма и са подписани с квалифициран електронен подпис от лицата, посочени като техни автори. Законът придава значение на подписан документ само на този електронен документ, към който е добавен квалифициран електронен подпис. Когато посочените предпоставки са налице, създаден е подписан електронен документ. Неговата доказателствена сила е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

1. С РА на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 68 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 896,91 лв. по 3 фактури (описани на стр. 29 от РД) с предмет „строителни услуги, съгласно протокол от 16.12.2011 г., „СМР съгласно протокол от 06.10.2011 г., обект зала България, приспадна аванс“ и „СМР аванс по договор за зала България“, издадени от [фирма] за данъчни периоди м.09, м.10, м.12.2011 г.

За реалността на процесните доставки от жалбоподателят са представени следните доказателства:

Договор за извършване на СМР, сключен на 17.09.2011 г. между [фирма] в качеството му на възложител и [фирма] в качеството му на изпълнител, с предмет „частично претърсване на покрив и покриване с нови керемиди, както и покриване с мушама и наковане двойна скара от летвена обшивка на покрив с площ 617,5 кв.м за обект „Концертен комплекс „България“, [населено място]. Съгласно т. 4 от договора общата стойност на услугата е определена въз основа на единична цена в размер на 13,50 лв./кв.м. В същия е предвидено действителното изпълнение да се приеме с протокол.

Към всяка една от спорните фактури е представен двустранно подписан протокол за установяване завършването на натурални видове СМР, като са описани обектът, видовете извършени дейности, тяхното количество, единична и обща цена.

Приобщени са и банкови бордера за извършени плащания и документи за осчетоводяване на фактурите.

В хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите е установено, че през периода от м.09.2011 г. до м.12.2011 г. [фирма]: не е подавало уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за назначени лица по трудов договор; няма подавана информация за осигурителен доход на осигурени лица с декларация обр. 1; няма подавана декларация обр. 6, както за изплащане на заплати по трудови правоотношения, така и за представляващия в качеството му на самоосигуряващо се лице; няма подавани декларации обр. 6 с данни за начислени осигурителни вноски и данък върху дохода, изплатен на лица по извънтрудови правоотношения; няма подавани справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода от 2011 г. до 2016 г. за назначени по извънтрудови правоотношения

лица; не се установяват данни за налична материална, техническа и технологична обезпеченост. Дружеството е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО само за 2011 г. Няма регистриран ЕКАФП. Няма публикувани в Търговския регистър годишни финансови отчети за периода от създаването си през 2011 г. до 2016 г., включително.

2. С РА на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 68 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 584,70 лв. по 5 фактури (описани на стр. 37 от РД) с предмет „извършено СМР съгласно протокол от 15.03.2013 г., обект Д.“, „извършено СМР на обект М., съгласно протокол от 24.06.2013 г.“, „аванс за СМР, обект Изграждане на център за информационни и комуникационни услуги [населено място]“, „доставка, съгласно протокол от 12.04.2012 г., обект СОУ Я., [населено място]“ и „демонтаж и монтаж на покривни прегради, съгласно протокол за обект СОУ Я., [населено място]“, издадени от [фирма] за данъчни периоди м.03, м.04 и м.06.2013 г.

За реалността на тези доставки от жалбоподателят са представени следните доказателства:

Договор от м. 02.2013 г. /дата не се чете ясно от представеното копие/, сключен с [фирма], с предмет претърсване на покрив с ориентировъчен обем на работа -500 кв.м., в т.ч. полагане на мушам, летвена обшивка на двойна скара и подмазване на капаци за обект „Ремонт и обновяване на образователни институции в [община] – подобект СОУ „Я.“. Съгласно чл. 3 от договора цената на услугата е 6,50 лв. без ДДС на квадратен метър, като крайната стойност на услугата се определя след извършено замерване на обекта.

Договор, сключен с [фирма] от м. 05.2013 г. /дата не се чете ясно от представеното копие/, с предмет извършване на СМР, посочени в Приложение № 1 на обект „Изграждане на център за информационни и комуникационни услуги в [община], на територията на [населено място], УПИ XXI – 285, П. къща в кв. 29 по плана на [населено място], Р. – 261 кв.м.“. Към договор е налице и Приложение № 1, което услугите са детайлно разписани по вид количество, единична и обща стойност.

Към всяка една от спорните фактури са представени двустранно подписани приемо-предавателни протоколи или протоколи за приемане на извършени СМР, като в тях са описани обектът, видовете извършени дейности, тяхното количество, единична и обща цена.

Приобщени са и банкови бордера за извършени плащания и документи за осчетоводяване на фактурите.

В хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите е установено, че през периода от м.01.2013 г. до м.12.2013 г. доставчикът [фирма]: не е подавало уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ за назначени лица по трудов договор; не е подавало информация за осигурителен доход на осигурени лица с декларация обр. 1; не е подавана декларация обр. 6, както за изплащане на заплати по трудови и извънтрудови правоотношения, така и за представляващия в качеството му на самоосигуряващо се лице; няма подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за периода от 2013 г. до 2016 г. относно назначени лица по извънтрудови правоотношения; не се установяват данни за налична материална, техническа и технологична обезпеченост на дружеството; същото е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО само за 2012 г., а декларираният корпоративен данък не е внесен и към момента на проверката; няма регистриран ЕКАФП; няма публикувани в ТР годишни финансови отчети за периода

от създаването си - 2012 г. до 2016 г., включително; не е подавало данни в НСИ за същия период.

3. С РА на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 68 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 689,50 лв. по 2 фактури (описани на стр. 40 от РД) с предмет „бетонни изделия за шахти“ и „аванс за бетонни изделия“, издадени от [фирма] за данъчен период м.11.2014 г.

По отношение на тази доставка между жалбоподателя и [фирма] е сключен договор от 29.07.2014 г. за доставка на бетонни изделия. От договора е видно, че доставката е във връзка с рехабилитация на водопровод и канализация, [населено място].

Представен е и опис към фактура № 170/11.08.2014 г., в който стоките са индивидуализирани по вид, количество, единична и обща цена.

4. С РА на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 68 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 106 614,82 лв. по 18 фактури (описани на стр. 42 и 43 от РД) с предмет доставка на услуги, според конкретизирани по дата протокол и договор и аванс по конкретно посочен договор, издадени от [фирма] за данъчни периоди м.05, м.06, м.08, м.11, м.12.2014 г., м.01, м.03 и м.07.2015 г.

За доказване реалността на разглежданите доставки по делото са представени следните доказателства:

С договор от 04.08.2014 г. на [фирма] е възложено извършването на следните услуги: 1. да достави необходимите инертни материали за участъка - трошен камък за основа – 16,15 лв./куб.м. без ДДС, баластра – 16,15 лв./куб.м. без ДДС, пясък – 13,50 лв./куб.м. без ДДС; 2. Да предостави на възложителя механизация, заедно с необходимия брой оператори за работа с механизацията и при единични цени без ДДС за участък от обект „Изпълнение на строително-монтажни работи за ВиК мрежата на [населено място]“, като в договора е налице изрично изброяване на механизацията по видове и цена.

С договор от 19.02.2014 г. на [фирма] е възложено извършването на следните услуги: 1. да достави необходимите инертни материали за участъка - трошен камък за основа – 27,05 лв./куб.м. без ДДС, пясък – 19,00 лв./куб.м. без ДДС; 2. Да предостави на възложителя механизация, заедно с необходимия брой оператори за работа с механизацията и при единични цени без ДДС за участък от обект „Изпълнение на реконструкция на вътрешна водопроводна мрежа и изграждане на канализационна система с пречиствателно съоръжение – [населено място]“, като в договора е налице изрично изброяване на механизацията по видове и цена.

С договор от 25.02.2014 г. на [фирма] е възложено извършването на следните услуги: 1. да достави необходимите инертни материали за участъка - трошен камък за основа – 27,05 лв./куб.м. без ДДС, пясък – 19,00 лв./куб.м. без ДДС; 2. Да извърши специализирани монтажни работи при изпълнение на водопроводните работи за участък около обект „Изпълнение на реконструкция на вътрешна водопроводна мрежа и изграждане на канализационна система с пречиствателно съоръжение – [населено място]“ – челно заваряване на полиетиленови тръби – 10 лв./м.; 3. Да предостави на възложителя механизация, заедно с необходимия брой оператори за работа с механизацията и при единични цени без ДДС за участък от обект „Изпълнение на реконструкция на вътрешна водопроводна мрежа и изграждане на

канализационна система с пречиствателно съоръжение – [населено място]“, като в договора е налице изрично изброяване на механизацията по видове и цена.

Към спорните фактури са представени двустранно подписани протоколи за приемане на извършени СМР, като са описани обектът, договора в изпълнение на който са издадени, видовете извършени дейности, тяхното количество, единична и обща цена. Представени са и документи за заплащане на разглежданите доставки.

По делото са налице доказателства, че процесните договори са сключени в изпълнение на възложени на жалбоподателя услуги от „Х.“ ДЗЗД, за обекта в [населено място] и „ХИДРО АДП“ ДЗЗД за обекта в [населено място]. От съставените протоколи обр. 19 се установяват обектът, количеството и вида на извършената работа.

В хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите във връзка с дадени обяснения от страна на доставчика е констатирано, че [фирма] не притежава предвидените за използване по договор технически средства. Във връзка с това доставчикът е посочил, че за изпълнение на процесните услуги е използвал подизпълнители - [фирма], [фирма] и [фирма]. На същите са извършени насрещни проверки, като във връзка с това са представени договори, фактури за доставка на материали и за извършени СМР или наем на укрепителни системи за изкопи серия 10 /с подизпълнител [фирма]/ и протоколи за извършване на механизация, труд и материали двустранно подписани от доставчика [фирма] и неговите подизпълнители [фирма], ДЕФИГО“ О., [фирма] и [фирма]. Приобщени са и копия на ведомости за заплати и фишове за м.10.2014 г. – 01.2015 г., копия на трудови договори, от които се установява, че дружествата са разполагали с наети лица.

От страна на органите по приходите е направен заключение, че представените документи не са достатъчни, за да се направи извод, че услугите са изпълнени от [фирма] или неговите подизпълнители, тъй като липсват доказателства, от които да се направи извод за притежаване и използване на предвидените в договорите и отразени в протоколите за изпълнението като използвани активи, включващи багери с различни характеристики и предназначение. Органите по приходите са прели също, че от доказателствата не може да се направи заключение кой е действителния изпълнител на услугите, тъй като нито едно от проверяваните дружества фактически не разполага и не е представило доказателства за присъствието им на конкретни обекти на жалбоподателя, проведени инструктажи за безопасност и др., показващи механизма на изпълнение на доставките и каква част представляват същите от изпълнените от самото ревизирано лице към възложителите доставки на услуги (СМР). В този смисъл органите по приходите са приели, че естеството на отделните доставки „СМР“ предполага изпълнителят им да е имал на разположение необходимата кадрова, техническа и материална обезпеченост. Направили са извод, че [фирма], неговата доказана кадрова и ресурсна обезпеченост, безспорно са сред основните причини да му бъдат възлагани обществени поръчки, свързана с извършване на СМР, тъй като [фирма] е в състояние да осъществи със

собствени сили всички дейности, описани като „извършени“ от [фирма] и неговите подизпълнители [фирма] и [фирма].

5. С РА на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 68 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 339,88 лв., по 7 фактури (описани на стр. 72 от РД) с предмет доставка СМР напр. „подпрозоречни первази на обект-гр.Т.- СБАДББ“ и т.н., издадени от [фирма] за данъчни периоди м.06, м.07, м.08, м.09.2014 г., м.04 и м.12.2015 г.

За доказване реалността на разглежданите доставки по делото е представен договор от 01.06.2014 г., с който на доставчика е възложено извършването на СМР на обекти: ЦГД Здравец, [населено място], СБАДББ Т. Ф. отделение, [населено място], СБАДББ Т. – Пневмологично отделение Блок 1 и Блок 2. В т.3 от договора е определена стойността на СМР за всеки един от обектите, а действителното изпълнение по договора е предвидено да се извършва с протокол. Услугите са индивидуализирани по вид, количество и ед. цена в приложение към договора.

Към спорните фактури са представени двустранно подписани протоколи за приемане на извършени СМР, като са описани обектът, договора в изпълнение на който са издадени, видовете извършени дейности, тяхното количество, единична и обща цена.

В хода на ревизионното производство е установено, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 05.08.2014 г. при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. При извършената проверка на дружеството не са представени доказателства за използване на собствен ресурс – материален, технически и кадрови за изпълнение на проверяваните доставки – СМР. Такъв ресурс не е установен и след извършена проверка в информационния масив на НАП.

От страна от доставчика са представени фактури от подизпълнител във връзка, с което е извършена насрещна проверка на посоченото като фактически изпълнител [фирма]. ИГДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в отговор не са представени документи и писмени обяснения. Органите по приходите са извършили подробна проверка в информационната система на НАП и в досието на дружеството. Установено е, че [фирма] никога не е представяло доказателства, пряко свързани и удостоверяващи реално извършвана от него дейност.

6. С РА на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 68 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 099,81 лв., по 7 фактури (описани на стр. 88 от РД) с предмет доставка СМР напр. „извършено СМР за обект [населено място]-П. блок 60“, „плащане по протокол от 03.11.2015 г. за обект Б.“ и т.н, издадени от [фирма] за данъчни периоди м.07, м.09, м.12.2015 г., м.01, м.02 и м.04.2016 г.

За доказване реалността на разглежданите доставки по делото са представени следните доказателства:

С договор от 18.08.2015 г. на доставчика е възложено извършването на СМР на обект „Реконструкция и модернизация на многофункционална спортна зала в УПИ VIII 1141,1077, кв. 18 по плана на [населено място]. Действителното изпълнение по договора е предвидено да се извършва с

протокол, а услугите са индивидуализирани по вид, количество и ед. цена в приложение към договора.

С договор от 09.07.2015 г. на доставчика е възложено извършването на СМР на обект „Ремонт на жилищна сграда с медицински център – осигуряване на достъпна среда и мерки за енергийна ефективност УПИ I За ОЖС и ОЗЕЛ, кв. 85 по плана на [населено място], район П.. м. Сухата река, бул. Ботевградско шосе-рамка“ Действителното изпълнение по договора е предвидено да се извършва с протокол, а услугите са индивидуализирани по вид, количество и ед. цена в приложение към договора.

Към спорните фактури са представени двустранно подписани протоколи за приемане на извършени СМР, като са описани обектът, договора в изпълнение на който са издадени, видовете извършени дейности, тяхното количество, единична и обща цена.

В хода на ревизионното производство е установено, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 25.04.2016 г. при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. Съгласно РД в отговор на връчено по електронен път ИПДПОЗЛ са представени копия на фактурите, банкови извлечения, като от [фирма], е декларирано, че договорите и протоколите обр. 19 са изгубени. От страна на дружеството са представени фактури, издадени от други лица с оглед установяване на фактическите изпълнители на услугите: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

От страна на органите по приходите са извършени насрещни проверки на посочените като фактически изпълнители на услугите дружества, но същите не са представили никакви поискани им документи и писмени обяснения. Извършени са проверки, включително в информационния масив на НАП, при които е установено, че не се потвърждава притежаване и използване от всяко от тях на необходимите за извършване на процесните доставки ресурси, в т.ч. материални, технически и кадрови.

По делото е приета съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните. Съобразно поставените задачи вещото лице е посочило, че спорните фактури, издадени от процесните доставчици са включени от тях в СД по ЗДДС и в дневниците за продажби за съответните периоди и тяхната стойност е дала отражение при формиране на данъчния резултат за всеки един отчетен период. На следващо място вещото лице е установило, че всички фактури, с изключение на фактура № 1526/02.04.2015 г., издадена от [фирма] /която е платена в брой/ са платени по банков път. Констатирано е още, че всички доставки са свързани с различни видове СМР, /с изключение на фактура № 1526/02.04.2015 г., издадена от [фирма]/ и същите представляват част от ангажименти, които [фирма] е имало по изпълнение на сключени договори с различни юридически лица. Посочено е, че от представените аналитични регистри се установява, че тези доставки са били част от предвидените по договорите на [фирма] с неговите възложители дейности и при изготвяне на приемо-предавателни протоколи тези дейности са били приети като изпълнени в цялост. Вещото лице е установило също, че всички фактури, които са били с предмет „аванс“ са осчетоводени по сметка 412 „Предоставени аванси“, а с предмет „доставка на стока или услуга“ по сметка 401 „Доставчици“, начисления ДДС е осчетоводен по сметка 4531

„Начислен ДДС по доставките“. Разходите за извършените услуги са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“, по съответна подсметка за всеки отделен обект /с изключение на доставените от [фирма] бетонови изделия, които са били осчетоводени по сметка 302 „Материали за обект Септември“/. От страна експерта е извършена проверка в счетоводството на [фирма], при която е констатирано, че издаваните фактури към [фирма], които са с предмет „аванс“ са осчетоводени по сметка 412 „Клиенти по аванси“, дължимия ДДС по сметка 4532 „Начислен данък по продажбите“. Фактурите са платени по банков път и плащането е осчетоводено по сметка 503 „Разплащателна сметка“, като всички фактури са били включени в дневниците за продажби за съответния данъчен период към подадената СД по ЗДДС. Приходите по издадените фактури са осчетоводени по сметка 703 „Приходи от услуги“. Видно от заключението е, че съгласно представения амортизационен план [фирма] е разполагало с механизацията, която е следвало да предостави на [фирма] в изпълнение на сключените договори, както и е ползвало услуги на [фирма] и [фирма] за извършване на услуги с багер и валяк, с каквито не е разполагало. В дружеството е имало назначени лица на трудов договор. Във връзка с това е направен извод, че [фирма] е разполагало с кадрова и техническа обезпеченост за осъществяване на тези услуги. С останалите дружества вещото лице не е успяло да осъществи контакт, за да извърши съответните проверки в счетоводствата им, но е посочено, че издадените фактури от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] /с изключение на № 14/14.06.2014 г., № 1526/02.04.2015 г. и 4/02.06.2015 г./ и [фирма] са включени в дневника за продажби за съответния данъчен период.

В ССЕ е посочено още, че по отношение на извършените от [фирма] дейности, които са посочени във фактури № 11/16.06.2014 г. и № 14/14.06.2014 г. има съответствие с дейностите, които е [фирма] в качеството му на съдружник в ДЗЗД Лот Запад е следвало да изпълни във връзка с Договор № KIDS-GA 40-01 от 10.06.2013 г. с М..

От анализа на представените документи вещото лице е констатирало, че преобладаващата част от извършваните СМР са били свързани с ремонти на покривни конструкции. През този период [фирма] не е имало назначени такива специалисти и не е ползвало други доставчици за извършване на такъв вид услуги.

По делото е приета съдебно-техническа експертиза, която не е оспорена от страните. Съобразно поставените задачи вещото лице е посочило, че при направеният анализ на представения амортизационен план ПСГ АД към м. 12.2014 г. не е разполагало с механизацията, за която са отчетени услуги от [фирма] по сключените договори между [фирма] и [фирма]. Сключените договори са за предоставяне на строителна механизация, заедно с необходимия брой оператори за работа с механизацията „Изпълнение на реконструкция на вътрешна водопроводна мрежа и изграждане на канализационна система е пречиствателно съоръжение [населено място]“ и „Изпълнение на строително-монтажни работи за ВиК мрежата на [населено място]“. От вещото лице е посочено, че за изпълнени на тези дейности наличната механизация, съгласно представена обратна ведомост на

[фирма] за периода е недостатъчна. За управлението на ползваната строителна механизация са необходими специалисти със специални умения и квалификация по управление на ползваните МПС, с каквито в периода на действащите договори дружеството не е разполагало. В същият период (2014-2015 г.) [фирма] е имало сключени още осем договора за изпълнение на строително-монтажни дейности по обществени поръчки и с пряко договаряне. На следващо място е установено, че фактурираните услуги от [фирма] на [фирма] отговарят на сборните отчети за ползвана механизация за извършване на строителните дейности по позициите от ценовата оферта на „Х.ДЗЗД за обект „Подобряване на водния цикъл на [населено място]” и на сборните отчети за ползвана механизация за извършване на строителните дейности по позициите от ценовата оферта на „Хидро АДП“ДЗЗД за обект „Изпълнение на реконструкция на вътрешна водопроводна мрежа и изграждане на канализационна система с ПСОВ [населено място], [община]” и касаят изпълнението на договора.

По делото е разпитан свидетелят Т.. Същият заявява, че работи като покривчия и към монета е на трудов договор в [фирма]. Работил е с фирми „Е.“, „ЕВРО ДОН“, „А. СТРОЙ“ и „А. СТРОЙ 2015“. На обекти на „ПСГ“ е бил в Б. - спортната зала, М. и Ч., като е „работил покривите“. През 2011 г., когато е работил за „Е.“ е участвал в правенето на покривите на обект зала „България“ в [населено място]. Сочил, че материалите, които са били използвани за ремонта на обектите са им били доставяни

Разпитан е и свидетелят К., който в периода 2011-2016 г. е работил в [фирма] на обект [населено място], Монтанска област, като помощник технически ръководител, като е отговарял за координацията на фирмите по цялото трасе на обекта. Наемани са и други фирми за изпълнение - [фирма]. На обект К. са правили ВиК и изкопни разходи, като е използвана механизация – всичко необходимо за изкоп и насип, това са багери, камиони, трамбовъчни машини, валяци, чукове на други фирми. Сочил, че работата е отчитана ежедневно с протоколи, които лично е предавал на техническия ръководител. Сочил, че именно на база тези протоколи е отчитана работата на [фирма]. Твърди, че трасето на обекта е било около десет километра и не е имало начин да се изпълни от един багер, доколкото [фирма] е разполагало с един багер, трамбовки два броя и един ръчен валяк. Към края на работата на обект К. [фирма] са се преместили, заедно с част от машините на друг обект на [фирма] в [населено място], тъй като в К. вече не е била необходима цялата механизация. Сочил, че не е бил лично на този обект. Излага, че „НЮ С.“ са работили на обекта в [населено място] и са доставяли материали и бетонови елементи за канализацията.

В показанията си свидетелката К. твърди, че фирма [фирма] е на дъщеря и, а тя води счетоводството. Дружеството е работило два обекта на [фирма] в К. и в [населено място], като са предоставяли строителна техника, машиносмени, които са актувани, багери, камиони, работници. Занимавали са се с външно ВиК и канали, изкопна дейност, което е и основната дейност на фирмата. В същата е имало назначени лица по трудов договор. Сочил, че в К. са закарани два багера и един с чук, марки „Фиат“, „Т.“ и „Т.“. Същите са били наети от [фирма] и [фирма], които са свързани фирми – собственост на

нейния съпруг. На обекта в К. технически ръководител е бил Т. Н., а в Септември - Г. Б.. Твърди, че техниката е транспортирана на автомобил или с лодка. Спомня си, че първо са работили обект с К., „а после по едно и също време“ са започнали и Септември. Сочил, че едната фирма има десет багера, а другата е била в Септември. Доколкото знае техническите ръководители са отчитали всеки ден дейността, като се е подавала информация за машиносмени и са се подписвали протоколи. Ф. е било в края на месеца. Твърди, че всички плащания са били по банков път. Сочил, че с единият багер е бил на фирма [фирма], с която са имали договори съвместна дейност между фирмите. Такива имат и с [фирма] и [фирма]. Излага, че работата се уговаряла на машиносмяна, а техническият ръководител съставял протоколи, които се подписвали от двете страни.

Съдът кредитира свидетелски показания като логични и непротиворечиви.

След като съобрази представените по делото доказателства, съдът намира, че жалбата по отношение на доставките, за които се твърди да са извършени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е основателна, а спорният РА в тази част е незаконосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде уважено.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, определящ за преценката дали една услуга е действително осъществена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. Същите, в преобладаващата си част и в съответствие със спецификата на търговската дейност, са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобрази корелацията или противоречията в тях. Трайна е практиката на ВАС, че сами по себе си издаването на фактури и надлежното им счетоводно отразяване не са достатъчни да обосноват убедителен извод, че спорните доставки са действително осъществени. Същевременно, в своите тълкувателно приложими решения СЕС многократно е подчертавал, че не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на нередности при доставчика.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване право на данъчен кредит, както съобразно нормите на съюзното право и практиката на СЕС, така и съобразно националното законодателство. За да се установи, че на основание доставката на стоки/услуги е налице право на приспадане, е необходимо да се провери, дали доставките са реално осъществени и дали са използвани от лицето за извършването на облагаеми

доставки (т. 31 от решение на СЕС по дело C-285/11). Респективно липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на данъчен кредит поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. В хода на съдебното производство изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

В настоящия случай видно от представените по делото договори е налице възлагане на процесните СМР, като е конкретизирано местонахождението на всеки един от спорните обекти, на които е следвало да се извършват отделните видове строителни дейности, като в някои от договорите услугите са конкретизирани в Приложения към тях. От клаузите на същите, респективно от приложенията към тях се установяват единичните цени на всяка от услугите, като в част от договорите / [фирма] и [фирма]/, в които това не е направено е налице определяне на цена, чрез конкретизиране на общата квадратура на обекта и посочване цена на услугата на кв.м., което дава възможност да се направи извод за начина на формиране на крайното възнаграждение за извършените СМР.

На следващо място към фактурите са представени протоколи, с които е предадено изпълнението на спорните СМР, в които са изброени отделни дейности, тяхната стойност, мярка, количеството, единичната им цена и местоположението на всеки от процесните обекти.

Действително видно от част от договорите е, че материалите за извършване на услугите, следва да бъдат осигурени от доставчиците, но в случая доколкото в актовете за приемане на извършените СМР е посочена комплексна цена, то тя включва както материалите, така и труда за извършване на цялостната услуга. В този смисъл съдът приема, че не са необходими отделни доказателства, под формата на приемо-предавателни протоколи за предаване на материалите /в този смисъл Решение №15054/07.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6021/2019 г./.

При така установените факти, настоящата инстанция счита, че с представените протоколи /двустранно подписани/ към всяка от процесните фактури, с оглед наличието на необходимата конкретизация в тях относно мярката, количеството и единичната цена на извършените СМР е налице основание да се направи заключение за реалното изпълнение на фактурираните СМР. Във случая във всеки от протоколите в налице конкретизация на обекта по местоположение, на който са извършени описаните в тях строителни дейности, поради което следва да се приеме, че се установява реалността на доставките на услуги, тъй като може да се

извърши конкретна преценка за кой обект са предназначени. При наличие на конкретизация на обектите в протоколите, които са свързани с процесните фактури, както и с оглед яснотата относно начина на определяне на цената на фактурираните услуги следва извод, че от съвкупната преценка на събраните доказателства може да се направи заключение, че между страните по спорните фактури за СМР съществува действително правоотношение, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. В настоящия случай следва да се приеме, че издаването на протоколите за завършените и подлежащи на заплащане видове СМР, документирано с всяка фактура, доказва постигнатото съгласие на страните за извършването на обема работи и тяхното приемане. Частните свидетелстващи документи са допустими в обсъждания казус на основание чл. 49 ДОПК за фактите, описани в тях. Документите не са били оспорени по реда на чл. 193 ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК и не се твърди наличието на други доставчици по такива доставки, поради което съдът приема, че следва да цени документите като годни доказателства, установяващи действителното изпълнение на договорените строителни дейности.

Задължението на получателя по доставката е да докаже, че са осъществени реални доставки, което означава, че той е участвал в подписването на двустранни документи, установяващи на фактурираните доставки и в такъв случай право на получателя е да упражни материалното право на данъчен кредит.

О. това видно от спорните фактури е, че са индивидуализирани до степен да се установи във връзка с кой протокол и/или договор са издадени и за кой обект.

Съдът приема за неоснователни и доводите на органите по приходите, че процесните доставки са извършени от самото ревизирано лице, доколкото това твърдение остана недоказано. Видно от заключението на неоспорената ССЕ е, че от анализа на представените документи вещото лице е констатирало, че преобладаващата част от извършваните СМР са били свързани с ремонти на покривни конструкции, а през този период [фирма] не е имало назначени такива специалисти и не е ползвало други доставчици за извършване на такъв вид услуги. Освен това, конкретно за доставчика [фирма], СТЕ е установила, при направен анализ на представения амортизационен план на [фирма], че към м. 12.2014 г. дружеството не е разполагало с механизацията, за която са отчетени услуги от доставчика по сключените договори между [фирма] и [фирма]. В случая видно от същите е, че са за предоставяне на строителна механизация, заедно с необходимия брой оператори за работа с механизацията „Изпълнение на реконструкция на вътрешна водопроводна мрежа и изграждане на канализационна система е пречиствателно съоръжение [населено място]“ и „Изпълнение на строително-монтажни работи за ВиК мрежата на [населено място]“. Във връзка с това от вещото лице е посочено, че за изпълнени на тези дейности наличната механизация, съгласно представена обратна ведомост на [фирма] за периода е недостатъчна. Освен това за управлението на ползваната строителна механизация са били необходими специалисти със

специални умения и квалификация по управление на ползваните МПС, с каквито в периода на действащите договори дружеството не е разполагало. С оглед на това може да се направи заключен, че тезата на органите по приходите, че [фирма] е в състояние да осъществи със собствени сили всички дейности, фактурирани от [фирма] остана недоказана.

Същото се отнася и за твърдението на органите по приходите, че не са налице доказателства, че услугите са изпълнени от [фирма] или неговите подизпълнители. Посоченото твърдение се опровергава от представените по делото доказателства, а именно договори, фактури за доставка на материали и за извършени СМР или наем на укрепителни системи за изкопи серия 10 /с подизпълнител [фирма]/ и протоколи за извършване на механизация, труд и материали двустранно подписани от доставчика [фирма] и неговите подизпълнители [фирма], [фирма] и [фирма]. Приобщени са и копия на ведомости за заплати и фишове за м.10.2014 г. – 01.2015 г., копия на трудови договори, от които се установява, че дружествата са разполагали с наети лица. В този смисъл са и заключенията на ССЕ и СТЕ, които на базата на представения от [фирма] амортизационен план са направили заключение, че доставчикът е разполагал с механизацията, която е следвало да предостави на [фирма] в изпълнение на сключените договори, а за услуги с багер и валяк е ползвало подизпълнителите [фирма] и [фирма], тъй като не е разполагало с такива.

По отношение на доставките на стоки /бетонни изделия за шахти/, фактурирани от [фирма] следва да се посочи, че в случая същите представляват родово определени вещи. Когато се извършва продажба на родово определени вещи, прехвърлянето на собствеността се извършва при спазване правилото на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Съгласно цитираната разпоредба, при договори за прехвърляне собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Предаването на вещите от продавача на купувача при този вид търговски сделки е необходимо, тъй като чрез него вещите, предмет на конкретната сделка се индивидуализират и същевременно се изпълнява задължението на продавача да прехвърли собствеността върху тях. Без да бъде извършено такова предаване, не може да бъде извършено прехвърляне на собствеността върху стоките. В настоящия случай не е съставен приемо-предавателен протокол, но е представен опис към фактура № 170/11.08.2014 г., в който са положени подписи за предал и приел, а стоките са индивидуализирани по вид, количество, единична и обща цена. В този смисъл може да се приеме, че е налице документ, които да удостовери предаване, респективно приемане на процесните стоки, поради което може да се направи извод, че е извършено прехвърляне на собствеността на същите, респективно че е налице реалност на доставката. Към другата фактура № 169/01.08.2014 г. не е приобщен опис, но съдът приема, че това не е необходимо, тъй като същата касае авансово плащане и не е налице предаване стоки.

На следващо място са представени доказателства за извършени плащания по процесните фактури. В този смисъл е и заключението ССЕ, поради което

съдът приема, че с оглед съвкупната преценка на всички представени по делото доказателства е налице още една индиция за реални търговски взаимоотношения между страните по договорите.

С оглед твърденията на органите по приходите за липсата на техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, респективно на техните подизпълнители следва да се посочи, че липсата на данни за наети по трудов договор работници при доставчика или на данни за притежаване на вложените материали за извършване на конкретните СМР не може да служи като достатъчно основание за формиране на отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, каквито съображения са изложени в случая. Липсата на данни за наети по трудов договор работници при доставчика или на данни за притежаване на вложените материали за извършване на конкретните СМР не може да служи като достатъчно основание за формиране на отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, каквито съображения са изложени от органите по приходите. В решение на СЕС по дело С-324/11 /G. Т./, изрично е посочено, че Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да се откаже правото на данъчен кредит поради това, че доставчикът на строителни услуги не е декларирал наетите от него работници, както и поради неизвършена от получателя по фактурата проверка дали между наетите на строежа работници и доставчика е съществувало правоотношение, без приходният орган да доказва, въз основа на обективни данни, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Посочено е още, че правото на приспадане може да бъде отказано само когато приходният орган въз основа на обективни данни установи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от данъчна измама, като е подчертал, че правото на приспадане не може да бъде отказано, след като предвидените в Директивата материалноправни и процесуални условия за упражняване на това право са изпълнени. Получателят, който упражнява правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него следва да се изисква да представи тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички останали, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата обезпеченост не може да се вменява в тежест на получателя по доставката да ги доказва (в този смисъл Решение № 9645/13.07.2018 г. по адм. дело № 2030/2018 г. на ВАС). В настоящия случай от приходните органи не са ангажирани доказателства за наличие на данъчна измама, осъществена между страните по описаните по-горе доставки. Липсата на данни за наети на трудов договор работници при доставчика или негов подизпълнител или на данни за притежаване на вложените материали за извършване на конкретните СМР не може да служи като достатъчно основание за формиране на отказ за признаване правото на данъчен кредит, каквито са основните съображения в случая.

В този смисъл липсват конкретни доказателства за данъчна измама, която да е осъществена между контрагентите [фирма], [фирма], [фирма], [фирма],

[фирма] и [фирма] изпълнители и [фирма], в качеството му на възложител. Извършването на доставки е установено с неоспорени писмени доказателства – договор и двустранно изготвени протоколи. Във връзка с това съдът приема, че от съвкупната преценка на представените по делото доказателства и при установената със СТЕ невъзможност дружеството-жалбоподател само да извърши възложените му СМР се установява изпълнение на процесните СМР, като същите са били използвани и за извършването на последващи облагаеми доставки, предвид представените договори с контрагенти на [фирма].

С оглед гореизложеното жалбата по отношение на фактурите издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е основателна.

7. С процесния РА са начислени лихви за просрочие на основание чл. 175 от ДОПК, общо в размер на 509 079,57 лв., както следва: за данъчен период м.11.2013 г. - лихви в размер на 51 147,20 лв., за данъчен период м.12.2013 г. - лихви в размер на 270 785,48 лв., за данъчен период м.07.2014 г. - лихви в размер на 21 485,49 лв., за данъчен период м.08.2014 г. - лихви в размер на 46 430,56 лв., за данъчен период м.09.2014 г. - лихви в размер на 24 097,37 лв., за данъчен период м.10.2014 г. - лихви в размер на 71 064,35 лв., за данъчен период м.02.2015 г. - лихви в размер на 6 786,40 лв. и за данъчен период м.03.2015 г. - лихви в размер на 17 282,72 лв.

В хода на ревизионното производство е установено, че за 2013 г. и за 2014 г. не са отразени извършени от [фирма] доставки във връзка с осчетоводени приходи от изпълнени строително-монтажни работи с възложител „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД, както следва: за 2013 г. в размер на 4 426 364,68 лв. и за 2014 г. в размер на 4 388 892,63 лв.

Във връзка с това по делото е представен договор от 10.01.2013 г, с който [фирма] и [фирма] учредяват консорциума „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. Целта на консорциума е конкретно определена в дружествения договор: участие и реализиране на обществена поръчка с предмет “Енергийна ефективност в обществени сгради V транш. Лот 1: Енергийно ефективни мерки в обществени сгради в Северозападен район на планиране” с Възложител Министерство на икономиката и енергетиката(МИЕ). Действието на договора за съвместна дейност е обвързан с приключването на изпълнението на обектите и се прекратява след изтичане на гаранционните срокове.

Консорциумът печели обществената поръчка и сключва Договор № KIDSF-GA 40-01 от 10.06.2013 г. с МИЕ за доставка и монтаж на съоръжения и оборудване по проект „Енергийна ефективност в обществени сгради -Транш V, ЛОТ 1:Енергийна ефективност в обществени сгради в Северозападен район за планиране на България“.

Между съдружниците в консорциума е подписан анекс на 10.06.2013 г. към договор за гражданско дружество от 10.01.2013 г., в който е предвидено водещият съдружник [фирма] да изпълни 100 % от предвидените за изпълнение по Договор № K1DSF-GA-040/01 е МИЕ доставки и монтаж на съоръжения и оборудване. Съгласно същия предмета на договор № KIDSF-GA-040/01 от 10.06.2013 г. с МИЕ ще се счита за изпълнен след въвеждане в експлоатация на последния обект /от общо 36 обекта/, но не по-късно от четири години от датата на приключване на изпълнение на всяка една енергоспестяваща мярка (ЕСМ).

От ТД на НАП С. е издадено Уведомление №1343393/25.07.2013 г. на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. В същото е посочено, че за изпълнението на договора са налице основания за ползване на режима по чл. 173 от ЗДДС. За извършените СМР по договора, „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е издавало фактури с получател МИЕ, по които е прилаган режимът по чл. 173 от ЗДДС.

По делото са приобщени протоколи и количествено-стойностни сметки, издадени от [фирма] към консорциума, както и такива за предаване на извършената работа по Договор № KIDSF-GA-040/01 от 10.06.2013 г. от консорциума към възложителя МИЕ.

Във връзка с това от органите по приходите е посочено, че изпълнението по договора е извършено единствено от [фирма], като последното не е издавало фактури на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД, включително не е начислявало данък по тях.

На следващо място от страна на органите по приходите е установено, че между страните е извършено разплащане по банков път, съгласно стойностите, определени в двустранно подписаните протоколи. Констатирано е, че стойността на доставките по подписаните протоколи е отчетена като приход в [фирма]. Изпълнението по договора е приключило през м.12.2014 г. Видно от РД органите по приходите са изследвали счетоводното отражение на търговските взаимоотношения между [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. Констатирано е, че през 2013 г. са подписани протоколи за извършени строително-монтажни работи от [фирма] на стойност 4 426 364,68 лв. С тази стойност е дебитирана сч. сметка 411/14-„ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД срещу кредитиране на с/ка 703-Приходи от продажба на услуги. Съгласно аналитичната оборотна ведомост, „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е погасило изцяло задължението си към [фирма] за периода. Постъпленията на парични средства са осчетоводени по сметка 503-Разплащателна сметка в лева при кредитиране на сметка 411-Клиенти – аналитично по обекти и за получател „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. Като основание в нарежданията за кредитен превод е вписано „съгласно протоколи за СМР частично“ с допълнително пояснение „плащане“.

През 2014 г. също са подписани протоколи за извършени СМР от [фирма] на стойност 4 388 892,63 лв. С тази стойност е дебитирана с/ка 411/14-„ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД срещу кредитиране на с/ка 703-Приходи от продажба на услуги, съгласно отразеното в аналитичната оборотна ведомост за периода. „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е заплатило през 2014 г. 3 826 660,82 лв., а останалите 562 231,81 лв. е заплатило през 2015 г. т органите по приходите е направено заключение, че счетоводното отразяване е аналогично на установеното за 2013 г., както и обстоятелството, че [фирма] не е издавало фактури на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и не е начислявало данък върху добавената стойност по тях. Останалите 562 231,81 лв. са заплатени през 2015 г.

От страна на [фирма] са представени писмени обяснения, в които е посочено, че извършеното от съдружниците, в съответствие с договорените дялове в дружествения договор, не представлява доставка между тях и гражданското дружество по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, тъй като това са операции за взаимна обща дейност, а не представляват размяна на насрещни престации. Позовало се е на постановеното в решение на Съда на ЕО по дело

С-77/01, а именно, че операциите, предприети от членовете на консорциум в съответствие с дружествения договор и съответстващи на дела на всеки съдружник, не представляват доставка на стока или услуга срещу възнаграждение по смисъла на чл. 1 от Шеста директива, следователно не представлява облагаема доставка по смисъла на същата директива (сега чл. 2 от Директива 2006/112/ЕО).

Видно от РД тези обяснения са приети за неоснователни, като са посочили, че в случая е налице доставка между съдружник в консорциума и консорциума, която е третирана погрешно като недоставка по смисъла на чл. 10 от ЗДДС.

С оглед на това е направен извод, че е налице погрешно данъчно третиране спрямо доставките към „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и с РД е предложено начисляване на данък общо в размер на 1 763 051,46 лв. и лихви за просрочие в размер на 568 934,94 лв.

Във връзка с тези констатации и изводи, на жалбоподателя е връчена покана за корекция на неправилно данъчно третиране на доставка по ЗДДС №Р-22222516006919-178-001/14.06.2017 г., в която към [фирма] е отправена писмена препоръка за отстраняване на допуснатите формални грешки и е указан начин на коректно документиране и отчитане на доставките.

Във връзка с това по делото са представени фактура №902/17.08.2017 г. с данъчна основа 227 042,07 лв. и начислен ДДС в размер на 45 408,41 лв. и предмет „извършено СМР на обект №04 „ОДЗ №1 Б.“, [населено място], по проект ЛОТ 1 – енергийна ефективност в обществени сгради в Северозападен район на планиране на България“ и фактура №903/15.09.2017 г. с данъчна основа 8 588 215,20 лв. и начислен ДДС 1 717 643,10 лв., издадени от [фирма] на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. Фактурите са включени в дневниците за продажби и справките-декларации за ДДС за съответните периоди. Ревизиращите са посочили, че резултатите за м.08.2017 г. - ДДС за внасяне в размер на 128 928,07 лв. и за м.09.2017 г. - ДДС за внасяне в размер на 1 665 742,06 лв., не са внесени към датата на издаване на ревизионния акт.

Съгласно протокол от заседание на съдружниците на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД от 10.06.2013 г. е видно, че е взето решение, че предметът на договор №KIDSF-GA-040/01 от 10.06.2013 г. с МИЕ, ще се счита от сдружението за изпълнен след въвеждане в експлоатация на последния обект, но не по-късно от четири години от датата на приключване на изпълнение на всяка една енергоспестяваща мярка. Решението се позовава на заложеното в клауза 25 от договора и срока за поемане на гаранция за добро изпълнение, за всяка енергоспестяваща мярка (ЕСМ) поотделно. В тази връзка е посочено, че доколкото с него не са договорени конкретни етапи за изпълнение от „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД към МИЕ, а само са разписани срокове за плащане на траншове от страна на МИЕ към сдружението, не е пречка за участниците в сдружението да е налице договорка, с която се споразумяват, че датата на въвеждане в експлоатация на последния от всичките 36 обекта по договора с МИЕ е датата за изпълнение на строително-монтажните работи, заложен по проект за ЕСМ, доколкото ангажиментът на консорциума за гаранции е четири години за всяка една ЕСМ.

Във връзка с това органите по приходите са приели, че доколкото има обект от проекта, за който няма издадено разрешение за ползване, данъчно събитие

по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС ще е налице само за обектите (ЕСМ), за които има издадено разрешение за ползване, но не по-късно от четири години от датата на приключване на изпълнение на всяка една ЕСМ. В случая е установено, че за всички обекти в обхвата на Договор №KIDS-GA-40/01 от 10.06.2013 г., с изключение на обект №20, има издадени разрешения за ползване. Държавната приемателна комисия за този обект е назначена със Заповед №РД-19-934/08.08.2017 г.

В РД е посочено, че доколкото преведените от „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД суми с получател [фирма] представляват авансови плащания са налице обстоятелства по чл. 25, ал. 7 от ЗДДС. Прието е, че в този случай данъкът се счита включен в размера на извършеното плащане, поради което [фирма], получавайки всяко от плащанията за извършените СМР, е следвало, но не е извършило начисляване на ДДС, съответно дължимият данък не е внесен в законоустановения срок.

От приета по делото ССЕ, която не е оспорена от страните и в тази част е видно, че цената по Договор № K1DS-GA 40-01 от 10.06.2013 г. между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и М. е формирана като за всеки един обект е определена единична стойност на преки и допълнителни разходи, към тази стойност е прибавена печалба, която представлява в размер на 7% и сумата между тези две стойности формира общата цена за всеки един обект, а всички сумарно цената по целия договор. От вещото лице е извършен анализ на приложените по делото количествено стойностни сметки подписани между М. и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД за изпълнените работи по всеки един обект. Установено е, че от договорените СМР за общата сума от 4 826 756,98 евро по представените КСС подписани между М. и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД са изпълнени СМР за общата сума от 4 822 661,90 евро. От анализа на приложените към делото количествено стойностни сметки подписани между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и [фирма] вещото лице е констатирало, че са изпълнени СМР за общата сума от 4 507 160,66 евро /т.е. със 7% по ниски в сравнение с цените, които са посочени в КСС подписани между МИЕ и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД/.

На следващо място от ССЕ е установено, че между [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД няма договорни отношения, касаещи изпълнението по Договор № KIDS-GA 40-01 от 10.06.2013 г. и всички дейности, които са изпълнени от [фирма] по този договор са в качеството му на съдружник в „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. От анализа на приложените документи вещото лице е констатирало, че [фирма] в изпълнение на сключения договор е издало протоколи, които са подписани от двете страни за всеки един подобект, който е бил предмет на изпълнение по Договор № KIDS- GA 40-01 от 10.06.2013 г. Тези протоколи са осчетоводени в счетоводството на [фирма] по сметка 411 „Клиенти“, а приходите по тях в сметка 703 „Приходи от услуги“.

Извършена е и проверка в счетоводството на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД, при която вещото лице е установило, че разходите за извършване на дейността по изпълнение на Договор № KIDS-GA 40-01 от 10.06.2013 г. се отчитат в консорциума, където се отчитат и приходите от същата дейност. В консорциума няма назначени лица на трудов договор, същия не разполага с ресурсна обезпеченост за изпълнение на сключения договор. С кадрова и ресурсна обезпеченост разполагат неговите съдружници – [фирма].

Направен е анализ на отчета за приходи и разходи на „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД за финансовата 2013 г. и 2014 г., като е установено, че за периода 2013-2015 г. са осчетоводени следните суми:

Извършени дейности за 2013 г. - общо за 4 426 364,68 лева, същите съответстват на сумите по количествено - стойностните сметки, които са подписани между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и [фирма], в отчета за приходи и разходи тяхната стойност е посочена в „Разходи за външни услуги“. Стойността на количествено - стойностните сметки, които са подписани между МИЕ и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД 4 736 210,21 лева е посочена в приходи от услуги - 4 736 хил. лева. За 2013 г. консорциума е отчело нетна печалба от дейността си в размер на 278 хил. лева;

Извършени дейности за 2014 г. - общо за 4 388 892,63 лева, същите съответстват на сумите по количествено - стойностните сметки, които са подписани между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и [фирма], в отчета за приходи и разходи тяхната стойност е посочена в „Разходи за външни услуги“. Стойността на количествено - стойностните сметки, които са подписани между МИЕ и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД 4 696 115,11 лева е посочена в приходи от услуги - 4 696 хил. лева. За 2014 г. консорциума е отчело нетна печалба от дейността си в размер на 275 хил. лева.

В приета по делото СТЕ, която не е оспорена от страните и в тази част е посочено, че приложената количествено-стойностна сметка от „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД към тръжната процедура и въз основа на която е сключен договорът с МИЕ е разделена на под-обекти - 36 броя и са подписани 70бр. количествено-стойностни сметки за отчитане на изпълнените строително-монтажни работи. Идентичен брой -70 бр. количествено-стойностни сметки за отчитане на изпълнените строително-монтажни работи са подписани и между [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД, като всеки един от подписаните протоколи е идентичен по форма, съдържание и обем на изпълнени строителни дейности с подписаните между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и МИЕ. На следващо място след направен анализ на подписаните протоколи между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и МИЕ и съответстващите им между [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е установено, че обема на предадените строителни работи от [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е в обема на предвидените по договор № KIDS-GA 40-01 от 10.06.2013 г. и 4 бр. Анекси между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и МИЕ и няма предадени строителни работи извън предвидените по договор № KIDS-GA 40-01 от 10.06.2013 г.

По делото не е налице спор по фактите.

Договорът от 10.01.2013 г, с който [фирма] и [фирма] учредяват консорциума „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е сключен с цел участие и реализиране на обществена поръчка с предмет “Енергийна ефективност в обществени сгради V транш. Лот 1: Енергийно ефективни мерки в обществени сгради в Северозападен район на планиране” с Възложител Министерство на икономиката и енергетиката(МИЕ). Действието на договора за съвместна дейност е обвързан с приключването на изпълнението на обектите и се прекратява след изтичане на гаранционните срокове. Същият е сключен на основание чл. 357-364 от ЗЗД, като страните декларират, че обединяват усилия за извършване на съвместната дейност и че същият се прекратява,

ако дружеството не спечели търга. В чл. 5 е посочено, че съдружниците участват в общата дейност на дружеството с парични и непарични вноски и труд. Дяловете са разпределени, както следва: [фирма] – получава дял от 90% от общата собственост, а [фирма] – 10 % от общата собственост. Съгласно чл. 3 всеки съдружник се ангажира да извърши определените му за изпълнение дейности, съгласно тръжната документация. В чл. 10 е посочено, че [фирма] е водещ съдружник.

Неперсонифицираните дружества, не могат да бъдат страна по облигационни и търговски правоотношения, нито да притежават имущество. Консорциумът е основан не на двустранен, а на многостранен договор, при който липсва размяна на престации между съдружниците по повод договора за дружество. При договорите за съвместна дейност страните /участници/ не поемат взаимно обуславящи се задължения, а се обединяват около една обща цел. Всеки от съдружниците в гражданското дружество е длъжен да внесе съгласно чл. 358 от ЗЗД имущество, пари или друго, за което не се дължи възнаграждение с оглед постигането на общата цел, заради която консорциумът се създава.

Консорциумът като гражданско неперсонифицирано дружество за целите на данъчното облагане се приравнява на ЮЛ /чл. 9, ал. 2 ДОПК/ и е самостоятелно данъчно задължено лице, с отделни от тези на съдружниците в него ЕИК и счетоводство. Консорциумът извършва независима икономическа дейност и е регистриран за целите на ДДС като основната дейност, която развива е в изпълнение на сключения договор, във връзка със спечелената обществена поръчка.

При договора за консорциум правата и задълженията не се обуславят взаимно, тъй като съдружниците се обединяват около една обща цел. Общата цел е и правно основание за задължаването на страните, поради което при договора за дружество по смисъла на чл. 357 от Закона за задълженията и договорите страните не поемат помежду си насрещни права и задължения, каквито се поемат при двустранните договори, а взаимни задължения. Извършеното от съдружниците, в съответствие с договорените дялове в дружествения договор, не представлява доставка между всеки от тях от една страна и гражданското дружество, от друга страна, тъй като това са операции за взаимната обща дейност и не представляват размяна на насрещни престации. Съдружниците в дружеството не са трети лица, а са лицата поели задължения спрямо консорциума да изпълнят договора за обществена поръчка.

В настоящия случай доставките са предназначени и използвани за общата дейност, за която е създаден консорциума, а не за дейности, извън нея. В този случай на основание ЗЗД, даденото от всеки от съдружниците е обща собственост, за него не се дължат насрещни престации, съответно полученото също е обща собственост на съдружниците. При тези отношения между съдружниците от една страна, и между тях и дружеството от друга страна, не са налице облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС. Определящо за облагаемостта на доставките се явява единствено и само относимостта на същите спрямо дейността, за която е създадено дружеството и дали съответстват на поетите и разпределени задължения в изпълнение на тази

цел.

В горния смисъл е и даденото тълкуване от Съда на ЕС по дело C-77/01 г. В него се посочва, че операциите, предприети от членовете на консорциум в съответствие с дружествения договор и съответстващи на дела на всеки съдружник, не представляват доставка на стока или услуга срещу възнаграждение по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Шеста директива, следователно не представляват облагаема доставка по смисъла на същата директива (сега - чл. 2 от Директива 2006/112/ЕО). Операциите между съдружниците и консорциума, които са свързани с общата дейност, за която е създадено обединението не са свързани с размяна на насрещни престации между консорциума и съдружниците. Тези операции не са облагаеми доставки на стоки/услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Срещу вноската (независимо от нейния предмет - пари, стока или услуга) не се дължи възнаграждение от самото обединение или от останалите съдружници, защото няма насрещни престации.

В настоящия случай от представените по делото доказателства се установява, че услугите, предоставени от съдружника, са предмет на учредителния договор, респ. попадат в обхвата на взаимно поетите задължения. Посоченото обстоятелство е потвърдено от заключението на СТЕ, според което е налице съответствие в съдържанието на количествено-стойностните сметки и протоколите, подписани между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и МИЕ и съответно между [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД. Във връзка с това може да се приеме по безспорен начин, че обема на предадените строителни работи от [фирма] и „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД е в обема на предвидените по договор № K1DS-GA 40-01 от 10.06.2013 г. и Анекси към него между „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и МИЕ.

По делото не е спорно относно факта, че „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД не е сключвал договори с подизпълнители, включително и със съдружниците, както и че [фирма] в изпълнение на дружествения договор е извършил 100 % от дейностите, които „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД дължи към МИЕ. В тази връзка следва да се има предвид, че съгласно ССЕ количествено-стойностните сметки за предаване на изпълнените СМР между [фирма] и консорциума, стойността им включва само преките и допълнителни разходи за извършване на СМР.

В настоящия случай от доказателствата по делото не се установява за съвместно поетите задължения, да е предвидено заплащане или каквато и да е друга насрещна престация от съдружниците в консорциума.

В Решение от 29.04.2004 г. на СЕС по дело C-77/01 детайлно е разгледано кои стоки и услуги следва да се считат за „извършени възмездно“ по смисъла на член 2, параграф 1 от Шеста директива.

В т. 86 СЕС посочва, че „По отношение на ДДС, операциите, извършвани във връзка с консорциум за негова сметка от всеки от неговите членове, по принцип не се различават от операциите, извършвани от предприятие за негова собствена сметка, и следователно трябва да бъдат третиращи по същия начин. Както е видно от член 2, параграф 1 от Шеста директива, с ДДС се облага само доставка на стоки и услуги, извършена срещу заплащане. Следователно доколкото доставките на стоки и услуги не се извършват срещу заплащане на трети лица, те по правило не могат да представляват

облагаеми сделки, с изключение на случаите, предвидени в член 6, параграф 2, буква б) от Шеста директива. ”С оглед на това може да се направи заключение, че СЕС разглежда разчетите между консорциума и съдружниците (когато са в съответствие с дружествения договор) не като плащания между двама отделни участници в оборота, а като такива в рамките на едно и също предприятие. Съгласно гражданското законодателство, неперсонифицираното дружество няма отделна правосубектност от съдружниците. Налице е нормативно установено задължение на съдружника и консорциума да водят отделно счетоводство, което налага отразяването по някакъв начин на извършените разчети и при двамата. В този случай, макар и да има паричен поток от консорциума към съдружника, той е предназначен да обезпечи разходите, които са необходими на съдружника за извършване на операциите във връзка с консорциума.

Предвид гореизложеното може да се направи извод, че разглежданите операции, извършени от [фирма] като член на консорциума в съответствие с разпоредбите на договора за консорциум и съответстващи на дела му, не представляват доставки на стоки или услуги „извършени възмездно“ по смисъла на член 2, параграф 1 от Шеста директива(сега чл. 2 от Директива 2006/112/ЕО), нито, следователно, облагаема сделка.

Във връзка с това следва да се посочи, че ирелеванто за решаване на настоящия спор по същество е издаването на фактури № 902/17.08.2017 г. и № 903/15.09.2017 г. от [фирма] към консорциума, както и включването им в отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС и справките-декларации по ДДС за съответните периоди. Това е така, тъй като същото е в резултат на Покана за корекция на неправилно данъчно третиране на доставка по ЗДДС с № Р-22222516006919-178-001/14.06.2017 г., с конкретни указания за издаване на фактури от [фирма] към „ЛОТ ЗАПАД“ ДЗЗД и не може да бъде тълкувано във вреда на жалбоподателя, респективно в смисъл, че дружество приема констатациите на органите по приходите, че е налице облагаема доставка.

Предвид гореизложеното, доколкото в случая не се касае за възмездни облагаеми доставки, извършени от жалбоподателя към консорциума, съдът приема жалбата за основателна и по отношение на определените със спорния РА задължения за лихви за просрочие на основание чл. 175 от ДОПК, общо в размер на 509 079,57 лв.

С оглед мотивите на настоящето съдебно решение съдът намира, че спорният РА е незаконосъобразен и оспорването срещу него следва да бъде уважено.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски е основателно. Страната е направила разноски в общ размер от 31 449,20лв., от които 50 лв. – платена държавна такса, 1 399,20 лв. – възнаграждение за експертизи и 30 000,00 лв. адвокатско възнаграждение. Поради това ТД на НАП С. следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия разноски в общ размер на 31 449,20 лв. (тридесет и една хиляди четиристотин четиридесет и девет лева и двадесет стотинки). Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото съответства на фактическата и правна сложност на делото, по което са проведени десет съдебни заседания и са приети две заключения на съдебно – счетоводна

експертиза и съдебно – техническа експертиза.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 17-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] Ревизионен акт №Р-22222516006919-091-001/19.10.2017 г., издаден от С. Н. Г. - орган, възложил ревизията и Д. Е. З. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 69 от 15.01.2018 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. за установени задължения по ЗДДС в размер на 124 524,27 лв. и начислените лихви за просрочие общо в размер на 543 366,29 лв.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 31 449,20 лв. (тридесет и една хиляди четиристотин четиридесет и девет лева и двадесет стотинки), представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: